

Č.j.: 7/2007-810-RK/2

ROZHODNUTÍ

O rozkladu občanského sdružení „Oživení“, se sídlem Lublaňská 18, Praha 2, PSČ 120 00, IČ 67365353, zastoupeného panem Tomášem Kramářem, s adresou pro doručování Sněmovni 7, 118 00 Praha 1 (dále jen „účastník řízení“) proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru personálního a organizačního (dále jen „MD“) č. j. 1902/2006-010-Z106/8 ze dne 18. prosince 2006, kterým bylo rozhodnuto o odmítnutí žádosti účastníka řízení ze dne 1. prosince 2006, v níž požadoval mj. poskytnout „kompletní znění smlouvy s dodavatelem zakázky včetně všech dodatků“ rozhodl ministr dopravy jako věcně příslušný odvolací orgán podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě návrhu rozkladové komise, ve smyslu ustanovení § 90 odst. 5 a § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu takto :

„Rozklad se zamítá a rozhodnutí Ministerstva dopravy č. j. 1902/2006-010-Z106/8 ze

dne 18. prosince 2006 se potvrzuje:“

O d ů v o d ň ě n í :

Dne 18. prosince 2006 bylo vydáno rozhodnutí č. j. 1902/2006-010-Z106/8 o částečném odmítnutí žádosti, kterou MD nevyhovělo v bodě 3. žádosti účastníka řízení o kompletní znění smlouvy s dodavatelem zakázky včetně všech dodatků s odkazem na § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“).

Proti tomuto rozhodnutí zaslal v elektronické podobě účastník řízení dne 3. ledna 2007 rozklad, který následně 8. ledna 2007 doplnil při doručení na podatelnu vlastním podpisem. V rozkladu znovu žádá o zaslání kopie požadované smlouvy a poukazuje na praxi správních soudů, která ukládá povinným subjektům vydat na požádání celé dokumenty, jakožto soubory požadovaných informací, a v nich požadované informace znečitelnit (např. zacetnit). To mu bylo rozhodnutím MD odmítnuto s odkazem na § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“).

Dále poukazuje na další výklad soudů, kdy tyto požadované informace, které jsou obchodním tajemstvím, mají být tak podnikatelem výslovně označeny. V případě jejich „zачернění“ však žádá přiložit doklad o tom, že nositel obchodního tajemství se za ně považuje a žádá jejich ochranu podle obchodního zákoníku.

Pokud jde o způsob vyřízení žádosti o poskytnutí výše uvedené smlouvy, která vznikla za použití veřejných prostředků, byl účastník řízení jako žadatel v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. odkázán na informace na webových stránkách Ministerstva dopravy. Ve zbytku totiž zůstává požadovaná smlouva informacemi, které naplňují znaky obchodního tajemství a proto je nelze zpřístupnit. K pochopitelnostem účastníka řízení o naplnění znaku obchodního tajemství ve smlouvě lze uvést následující.

Pro obchodní tajemství je nutné, aby byly splněny znaky ustanovení § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“), tj. musí se jednat o skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají alespoň potenciální hodnotu, nejsou v průběhu obchodních transakcí běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel musí utajení odpovídajícím způsobem zajišťovat. Mělo-li se jednat o obchodní tajemství, musí nést všechny uvedené pojmové znaky. Ustanovení týkající se obchodního tajemství v obchodním zákoníku je však v judikatuře správních soudů vykládáno nejednotným způsobem. K použitímu výkladu účastníka řízení, že nemá-li být informace poskytnuta odkazem na obchodní tajemství, musí být za obchodní tajemství podnikatelem označena (před doručením žádosti o poskytnutí informace), lze uvést, že k takovému projevu vůle podnikatele v tomto případě došlo. Dodavatel (Konsorcium Kapsch) protokolárně při jednáních na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v Brně na jaře roku 2006 tuto vůli projevil, přičemž i v samotné smlouvě strany vyjadřily vůli určitě informace chránit. I když není toto vyjádření navázáno na ustanovení § 17 obchodního zákoníku zcela výslovně, nepoužívá výraz „obchodní tajemství“, je nepochybně vyjádřením vůle určitě informace chránit. Podle § 35 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „občanský zákoník“), je právní úkony třeba vykládat nejenom podle jejich jazykového vyjádření, ale zejména též podle vůle toho, kdo právní úkon učinil, není-li tato vůle v rozporu s jazykovým projevem. Podle § 266 odst. 1 obchodního zákoníku se projev vůle vykládá podle úmyslu jednatelů osoby. S použitím uvedených ustanovení občanského zákoníku a obchodního zákoníku tedy strany jednoznačně vyjadřily v uvedených ustanoveních smluv vůli utajit určité informace jako obchodní tajemství. Vzhledem k tomu, že i v ostatních znacích naplňuje smlouva požadované náležitosti předpokládané obchodním zákoníkem, nemohl povinný subjekt jinak než rozhodnout o odmítnutí žádosti.

Žádosti o přiložení dokladu o tom, že nositel obchodního tajemství tyto informace za obchodní tajemství považuje a žádá jejich ochranu podle obchodního zákoníku obsažené v rozkladu, však není možné vyhovět. Účastník řízení projevil v žádosti ze dne 1. prosince 2006 vůli o poskytnutí ve výroku specifikovaných informací. V rozkladu, však nepřimo jejich rozsah rozšiřuje a žádá tak, aby odvolací orgán nad rámec své působnosti poskytl další informace. Správní řád však výslovně vymezuje způsob, kterým ministr na návrh rozkladové komise může, resp. musí rozhodnout v § 152 odst. 5 správního řádu. Možný způsob rozhodnutí tak je rozhodnutí zrušit nebo změnit, pokud se tím plně vyhoví rozkladu a jestliže tím nemůže být způsobena újma žadatelům z účastníků, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas, nebo rozklad zamítnout. Z uvedeného je zřejmé, že zákonem není daná možnost požadavku účastníka řízení vyhovět, z čehož vyplývá, že tyto údaje nelze poskytnout.

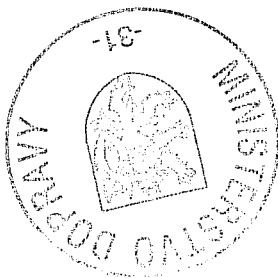
Napadené rozhodnutí bylo tedy shledáno věcně správným, vydaným příslušným správním orgánem a má všechny náležitosti vyžadované ustanovením § 68 správního řádu. S ohledem na vše shora uvedené doporučila rozkladová komise rozhodnutí ministra tak, jak je v jeho výroku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat.

V Praze dne 20. 5. 2007

Ing. Aleš Rebiček
ministr dopravy

- O 010 – zde

Na vědomí:

- Občanské sdružení – Oživení, Tomáš Krámář, Sněmovní 7, 118 00 Praha 1

Doručuje se: